

religie & filosofie

(Hinfelaar in hoofdstad Lusaka) die hij mede oprichtte. 'Wij brachten structuur aan, door middel van scholen, wegen en ziekenhuizen.'

ld is een stuk saaier'

'Roomse Leven' in de jaren
terug uit Zambia. Hoe kijkt
de moderniteit.'

moderne ideeën. Wij juichten dat toe, maar de oude paters waren daar vaak niet blij mee.

"Er kwam jaarlijks een inspecteur uit Rome om de Roomse regels te controleren. Maar wij vonden die regels niet zo belangrijk, wij keken meer naar de nood van de mensen. Toen paus Johannes Paulus II in 1980 op bezoek kwam, werd het de mensen verboden te dansen. Maar de Zambiaanse vrouwen konden dat niet nalaten! En de paus kon het wel waarderen. Zelfs de strengste priesters werden lollig en zacht door het vrolijke kerkelijk leven daar."

**'Wij doorbraken
taboes die juist
heel goed werkten,
dat zijn zaken die ik
nu erg betreur'**

Terug in Nederland trof u een andere wereld dan de jaren vijftig.

"Het is een wereld waarin ik weinig herkenning vind en die ik moeilijk begrijp. Soms denk ik dat ik wat hier een 'allochtoon' genoemd wordt zal blijven. De samenleving is seculier geworden en daarmee een stuk saaier. Religieuze feesten zoals de doop verdwijnen en men kent de betekenis van een feest als Pasen niet meer. Kerken worden gesloopt en er komen saaie gebouwen voor in de plaats. Christelijke waarden verdwijnen: ik vind dat een zorgwekkende ontwikkeling. Het is immers de basis van onze cultuur en geschiedenis. Ook vind ik dat er weinig positiefs geschreven wordt

over het werk dat de kerken en missionarissen tot stand gebracht hebben. De negatieve houding ten opzichte van de kerk vind ik jammer."

Misschien heeft die negativiteit wel te maken met de misbruikschandalen die aan het licht zijn gekomen. Speelde die problematiek ook in de missie?

"Ik heb er in Zambia niets van meegeregend. De kerk is daar erg populair en heeft altijd tot de oppositie behoord in de samenleving, omdat de kerk opkomt voor de zwakkeren. Het zou me niets verbazen als de volgende paus van Afrikaanse bodem komt. Ik praat niets goed van wat zich hier heeft afgespeeld, maar ik vind het beeld dat geschetst wordt dat iedere priester een pedofiel is, erg ongenueanceerd."

Hoe kijkt u terug op uw rol als Witte Pater, is het werk volbracht?

"Ik kijk terug op een geweldige tijd. De culturele uitwisseling met de Zambianen heeft me gemaakt tot wie ik ben. Ons werk heeft de mensen aangezet tot kritisch denken en opkomen voor zichzelf. Anders dan ontwikkelingswerkers hadden wij een roeping en een lange adem, wij hoefden niet in een korte periode te 'ontwikkelen'. We gingen ervan uit dat ontwikkeling een zeer lang en intensief proces is, wij hebben er zelf ook eeuwen over gedaan. Je kunt niet verwachten dat een samenleving zo snel verandert. Toch heeft Zambia een enorm snelle ontwikkeling doorgemaakt en gaat het economisch vooruit. Als Witte Paters zijn wij daarin voorlopers geweest, en hebben we mensen geprobeerd te begeleiden. Maar ontwikkeling is veel meer dan economische vooruitgang, het gaat in eerste instantie om je manier van leven en hoe je je daarbij voelt. Op dat vlak blijven er nog altijd uitdagingen voor het missiewerk."

Na vijftig jaar missiewerk in Zambia voelt Hinfelaar zich in Nederland een buitenstaander.

FOTO INGE VAN MILL